

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr
Fél évre . . . 3 ft — kr
Negyed évre . . 1 ft 50 kr
Külföldre 1 évre 8 ft — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigtatásnál 30 krajczár helyg-díj fizetendő.

A háromszéki vasut.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 5.

Évtizedek óta szerepel a vasut ügye mint egy „nyilt kérdés“ minálunk, sok újabb meg újabb tervet, újabb meg újabb eszméket hozván a felszínre. A háromszéki vasut ügyében évek során egy kis irodalom fejlődött ki, s mi már megszoktuk a vasut kérdését úgy tekinteni, mint egy kedves ábrándképet, melyet elérni talán sohasem fogunk. És ime, az eszme kezd valóság lenni, s nekünk ma már szabad magunkat azon édes reménységben ringatni, hogy talán nem messze van az az időpont, midőn a szép nagy szekely rónaságon a gőzparipa robog végig, mely összeköt minket a nagyvilággal s mely meghozza nekünk a civilizáció ezer áldásait.

Évtizedekig kellett vajudni az eszmének, míg megérett annyira, hogy valóság legyen, s hogy közel áll hozzá, nem lehet többé okunk kételkedni.

Az irány már meg van állapítva, a vonal fel van mérve, a közigazgatási bejárás be van fejezve, s még csak az első kapavágás hiányzik, hogy a mű kezdetének örövendhessünk.

Tapasztalásból tudjuk, hogy soha senki sem kezdhetett olyant, mi mindenkinek tetszését egyformán kinyerte volna. A mi általánosságban igen jó, egyeseknek érdekeit sértheti, s megfordítva, egyeseknek igen hasznos lehet valami, a mi az általános érdekeket nem elégíti ki.

Igy a mostani irányban tervezett három-

széki vasutnak is voltak s talán vannak most is ellenségei, kik személyes érdekeiket a közügynek fölébe helyezve, békétlenkednek azon ugynevezett „görbeség“ felett, melyet a vasuterv leir.

Ámde ezzel szemben meg kell jegyeznünk, hogy a mi vasutunk nem nemzetközi forgalomra szánt, sem fontos stratégiai érdekeket szolgáló, hanem egyszerűen helyi érdekű vasut, mely hivatva van a megye élénkebb ipari és kereskedelmi pontjainak érintésével az egész megye érdekeit szolgálni, s mint ilyen, tervbe vett irányával teljesen megfelel a czélnek s áldásos hatással leend megyénk nézve.

Ezt a megye építeti saját polgárainak megadóztatásával; következképpen a méltanyosság hozza magával, hogy annak az egész megye minden vidékére nézve hasznosnak és üdvösnek kell lennie.

A megye északi része idegenkedésének egyik főoka az volt, hogy itt mindez ideig azon meggyőződés élt, miszerint az új vasut nagy kerülőt tesz, mi miatt az utvonal annyira megnyulik, hogy a szállítás sokkal több pénzbe és időbe kerül, mint a közönséges fuvarozás. Szakértők és nem értők szeltében-hosszában beszéltek, hogy a tervezett vasut, a Brassótól Kézdi-Vásárhelyig terjedő 58 kilométernyi utat 100—120 kilométerrel teszi meg. És ennek — megbízható adatok hiányában — sokan hitelt adtak, s mindenki meg volt győződve, hogy a vasutal is tapaszt-

alni fogjuk azon közmondás igazságát, hogy „adtál Uram, de nincs köszönet benne“.

Mikor aztán a közigazgatási bejárást eszközö bizottság — mind indifferens szakemberek — megérkezett, egy pillanat alatt kiderült, hogy a közvélemény minálunk el volt ámitva s hogy az a 120 kilométeres vasutvonal merő képzelődés s alig egynehány kilométer különbség van a teljesen egyenes és a tervezett irányok között.

Szám szerint ki lett ugyanis mutatva, hogy Brassó és Kézdi-Vásárhely között a legegyszerűbb irányban a távolság 58 kilométer, s ha a vasut ezen irányt követné is, a technikai akadályok kikerülése miatt legjobb esetben is 68 kilométer hosszúságu lenne, a tervezett irányban pedig a pálya hossza Brassótól Kézdi-Vásárhelyig 75 kilométer, tehát csupán 7 kilométernyi különbségről van szó. Ez pedig — azt hisszük — oly csekélység, hogy alig jöhet tekintetbe.

A szakemberek ezen kijelentése természetesen a legnagyobb meglepéddel fogadtott, s ma már azt hisszük, hogy kevés ember van, ki a legnagyobb örömmel ne üdvözlőné a háromszéki vasutat. Ezen kellemes felvilágosításnak köszönhető azon szíves fogadtatás, melyben a bejáró bizottság Kézdi-Vásárhelyt részesült, s ennek tulajdonítható, hogy a f. hó 4. és 5-én az érdekelt községekkel folytatott tárgyalások oly gyors és könnyű lefolyást nyertek.

Mi a magunk részéről őszinte örömmel üd-

A „Székelyföld“ tárczája.

Muzsikus Jankó.

(Rajz.)

Irta: S. H.

(Vége.)

Egy este senki sem volt az ebédlőben. Az uraság már régóta külföldön járt, a ház üresen állott, az inas tehát a tuloldalon valamelyik szépe mellett ült. Jankó a bokrok közé bujva, a tárva-nyitva álló ajtón keresztül már régóta nézi minden vágya netovábbját. Az égen a teljes hold ragyogott, sugarai az ablakon át beestek a szobába és épen a szemközt levő falon tükrözöttek vissza. Majd a hegedűhöz közeledtek és elvégre azt teljesen megvilágították. Ekkor, a sötétségben, mintha valami ezüst sugár lövelt volna ki a hegedűből. Különösen a hasa volt úgy megvilágítva, hogy Jankót szinte elvakította. E világitás mellett nagyszerűen lehetett látni mindent: a rezés hurokat, a szép hajlásu fejet. A kantár úgy ragyogott, mint a szent János bogárka, a vonó meg épen mint egy ezüst rud . . .

Oh! minden oly szép, oly varázsló volt! Jankó mindig kíváncsiabban bámult oda. A bokrok között összekuporodva, karjait teideire támasztva, nyitott szájjal mindig csak azon pont felé tekintett. A félelem majd visszatartotta, majd ismét valami legyőzhetetlen vágy előre buzdította.

Csakugyan varázs volt, vagy más egyéb? . . . A sugárfényben ragyogó hegedű közeledni látszott, mintha feléje lebegne . . . Pár pillanatra kihalt a fény, hogy azután annál hevesebben gyuljon ki. Varázs, csakugyan varázs! Azalatt a szél zugott, a fák halkan susogtak, a bokrok egymással beszélgettek és Jankó tisztán, érthetőleg kivette:

— De hát menj, Jankó! Az ebédlőben egy élő lélek sincs . . . Előre, Jankó! Világos, tiszta éj volt. Az uri kertben, a tó mellett, a pacsirta kezdett énekelni és majd halkan, majd hangosan füttyült: „Menj előre, vedd el!“ A becsületes éjjeli varju meg körülrepdeste a gyermek fejét és így szólt hozzá: „Nem, Jankó, nem!“ A varju elrepült, a pacsirta ott maradt és a bokrok meg még érthetőbben beszéltek. „Nincs ott senki!“ A hegedű ismét dicsfényben uszott . . .

A szegény, kicsiny, meggömbödt alak lassan, elővigyázatosan közeledett és a pacsirta folyton füttyült: „Rajta! Előre! Bátran!“

A fehér ingecske mindig közelebb járt az ajtóhoz. A fekete bokrok el sem fedték már. A küszöbön már hallani lehet a gyermek beteg mellének lázas lihegését. Még egy percz és a fehér ingecske eltűnt, csak még egy mezítelen kis láb áll a küszöbön. Az éji varju hiába repül ide még egyszer, hiába kiáltja: „Nem, nem!“ Jankó már bent van az ebédlőben. A kerti tó lakosai hangosan kezdenek brekegni, mintha félnének valamitől, azután megint csend lett. A pacsirta nem dalolt, a bokor

nem csevegett már. Ezalatt Jankó halkan és vigyázva előbbre jutott, de majd őt is félelem ragadta meg. A bokrok között otthon érezte magát, mint a vad állat az erdő sűrűjében, és most úgy érezte magát, mint az oroszánkölyök a kelepezeben. Mozdulatai rohamosok voltak, lélegzete elszorult, körölte pedig sötétség honolt. Atfutó villanás világítá meg egyszer meg az ebédlő bensejét és a szegény Jankót, ki alig bírva magát tartani, fejté magasba nyujtva, guggolt a hegedű előtt. De a villanás megszűnt, a holdat elborította valami kis felleg és Jankó sem látott, sem hallott. Csak kis idő múlva járta át a sötétséget valami csöndes, siránkozó hang, mintha valaki véletlenül hurt érint meg és hirtelen . . . durva, álmós kiáltás szólt meg az egyik zugból és dühösen kérdő:

— Ki az?

Jankó visszatartotta lélegzetét, de a durva hang ujra kérdő:

— Ki az?

Gyufa villog a falon, világos lesz, és aztán . . . Ó Istenem! Káromkodás, verés, gyermek-rivás, kiáltás: „Oh, az Istenért!“ Kutyaugatás, ide-oda szaladgálás, zaj, láрма az egész udvaron . . .

Más napon szegény Jankó már a falusi bíróság előtt, a községi bíró előtt állott. Mint tolvajjal bánjanak el vele? . . . Természetesen. A bíró meg a hitesek rá tekintettek, a mint ott állott előttük

vözljük a háromszéki vasutat, s meg vagyunk győződve, hogy e megye intelligens közönsége, meghódolva a jelen vívmányai előtt, ezt az oly sok honfivér árán szerzett drága földet, mely eddig a történelem és a költő lantja számára annyi becses anyagot szolgáltatott, — készségesen nyitja meg a modern haladás eszköze előtt.

Legyen a vasut éles válaszfal a múlt és jövő között; a mi tul esik, az a székely konzervativizmus, melynek átkát annyiszor éreztük, s a mi innen, az a haladás, mely jövőnköt biztosítja.

0.

Telhetetlenség.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 5.

(Z.) Mindig van valami, mi a nemzeti érzületet felkorbácsolja.

A kormány nem szűnik meg már a népek türelmével visszaélni.

Tisza belekapaszkodott a piros bársonyszékbe; nem akar úgy tánczolni, mint a hogy a hazamentő szónokok fujják. No ez már nagy hiba! El vele! Hoch!

Ez az ellenzék „Miatyánk”-ja, melyet mind annyiszor előragad, valahányszor Tisza megbuktatására megnyílik az ellenzéki hiábavalóságok lomtárába deponált nagy mondások előtt az ajtó.

A nép egy része egész bona fide megy a Cicerók után; erősen hiszi, hogy azok az egyedüli üdvözítő eszmék. Kevesen gondolják meg, hogy a szunyognak tigrissé való felfuvása rendesen válságban végződik, mit az ellenzék nagyon ohajt, mert e körülmény a piros bársonyszékhez juttathatja. Tehát épen kapóra jött a véderő-törvényjavaslat.

Mi elfogultak nem vagyunk. Mindamellett nem titkolhatjuk el azt, hogy a szívet és vesét felkorbácsoló ellenzéki magatartás, a dolgok természetének mesés elferditése sehogy sem válik dicsőségére az ellenzéknek.

No de nem bámulunk mi ezen; mi is átlátunk a szítán. Az ellenzéknek célja: minél hamarabb megbuktatni a kormányt; a szerbiai, romániai, franciaországi és bulgáriai kormányválságok nagyon ragadóók. Ha ott lehetett, miért ne lehetne ez itt is!

Igen, de mindenütt megvoltak ennek a szomorú következményei. A változások nem csak egy nemzetnek, de egy intézmény, társulat vagy hivatalnak sem voltak még eddig hasznára. Igen gyakran a mit egyik épített, a másik — másképp gondolkozván — lerontta.

bámész szemeivel, ujját szájában tartva, eltörpülve, elsoványodva, azt sem tudva, hogy mit akarnak vele. Lehet-e ily nyomorult teremést elítélni, ki csak tíz éves és alig bir lábain állani? A tömlőzbe küldjék, vagy mit csináljanak vele? ... A gyermekeken utóvégre is könyörölni kell. Vegye át az éjjeli őrt, adjon neki néhány virgácsot, hogy máskor ne lopjon és azzal vége a dolognak.

— Helyes! Ugy van!

Előhivatják Stach gazdát, az éjjeli őrt.

— Vedd el és emlékül virgácsold meg!

Stach egyet bólintott ostoba fejével, aztán hóna alá vette Jankót, mint egy macskát, és kivitte a csürbe. A fiu vagy nem tudta, hogy miről van szó, vagy igen meg volt ijedve, elég az ahhoz, egy árva szót sem szolt, csak nézett maga körül, mint a fölriasztott madárka. Tudta is ő, hogy mit akarnak vele! Csak mikor Stach a csürben megszorította, a földre teperte és felgyürte ingecskéjét, a virgácsot pedig jó magasra emelte, kiáltott a szegény Jankó:

— Anyácskám! És minden ütés után újra kiáltott: Anyácskám, anyácskám! De mindig csöndesebben, mindig gyöngébben, mig nem az ... ki tudja hányadik ütés után, a gyermek hallgatott és nem kiáltott többé anyja után ... Szegény, megrepedt hegedű! ... Te ostoba, gonosz Stach!

totta. De nem szólunk mi erről, nem keressük a réten a gypet; megjött evés közben az ellenzéknek az étvágya, evés előtt hallatja prédikációs hangját, s mint jó hitvalló, mondja a megszokott „Miatyánk”-ot.

A véderő-törvényjavaslat 14. és 25. §-ában az alkotmányos jogok megsértését látta ellenzékünk. Végtelen messze ment ez ügyben. E két pont a meghasonlás magvát szórja el a nemzet és uralkodó között — úgy mond.

Mi nem vagyunk hajlandók ezt aláírni, mert a tervbe vett s kellően módosított javaslat a magyar ifjuság sorsát határozottan javítani fogja; utat nyit arra, hogy a magyar tisztek a közös hadseregben mentől nagyobb tért hódítsanak. Ilyen okok miatt nem helyeselhető az ellenzék viselkedése, mely a parlamentben is eddig alig ismert alakban tört ki. Ezt annál jogosulatlanabbnak találjuk, mert tudva volt mindenki előtt, hogy Andrassy szerencsés magatartása a király őfelsége előtt a 14-ik pont gyökeres módosítását eszközölte. Ennél többet az ellenzék sem kívánt.

Denique az ellenzék mindig kap tárgyat magának, s annyira szerencsés, hogy ha esetleg nincs, tud ő fundálni még a föld alól is.

Eddig a hadügyi javaslat két pontja ellen volt az ellenzéknek kifogása; most tovább megy, mint ama zempléni tót, ki úgy belejött a tánczolásba, hogy muzsika nélkül is rugta. Azt kívánja az ellenzék, hogy törjük meg a dualismust, adjuk fel Ausztriával való szerencsés összeköttetésünket, mi oly sok hasznára volt nemzetünknek. Szóval az ellenzéknek annyira megjött az étvágya, hogy azt sem tudja, mi esnék legjobban. Annyit azonban mégsem teled a nép fülébe olvasni az ellenzéki bibliából: Tisza bukást érdemel, mert ő miatta az alkotmány és absolutismus farkas-szemet néznek közöttünk, a magyarságnak védeni kell jogait a németiség ellen. Jó hangzásu ellenzéki frázisok. Csak hogy aligha fog sikerülni ezen ok miatt a zavarosban halászni.

A népek napról napra oszlik a szeme hályoga, s erősen hisszük, hogy át fog látni a szítán. Meg fog győződni arról, hogy az a sok nagy hang semmi más, mint ellenzéki hiszekegy.

Országgyűlés.

A képviselőház márczius 2-ki ülésén felszólalt Kiss Albert és Csáky Albin gróf közoktatási miniszter rendelete ellen tartott beszédet. Utána Csáky gróf konstatálja, hogy e rendelet semmi összefüggésben nincs a véderő-javaslattal s e ren-

deletet akkor is kiadta volna, ha a javaslat más diszpozíciókat tartalmazott volna. A rendelet nem teremt kivételes helyzetet s tartalma törvényes. Kijelenti, hogy a mostani viszonyok közt a harczképességet tekintő első követelménynek s azután az oktatást, mert életkérdésről van szó. Beszédét az ellenzék a felkapott Hoch-okkal, a kormánypart pedig tüntető éljen-ekkel kísérte. Ezután Horváth Gyula beszélt, kifejtve, hogy a két évi szolgálatot nem tartja feltétlenül szükségesnek. Ohajtja, hogy a német nyelv tudása csak az okvetlenül szükségessékre szoríttassék s a magyar ifjak, ha a német nyelvben elég jártasságot nem mutatnak ki, magyarul vizsgáztassanak, s kijelenti, hogy mindezekre Gajáry javaslata elég garanciát nyújt. Elitéli az ellenzék, ha a kabinet bukását követeli s ezt a parlamenten kívül használt eszközökkel akarja elérni. Itt Horváth beszédénél óriási zaj támadt, többen közbeszóltak s különösen Csátár Zsigmondnak, ki az elnök figyelmeztetésére vissza válaszolt, hogy mások is lármáznak s vele azt teszik, a mit akarnak. (Kiáltások: Rendre! Rendre!) Az elnök kijelenti, hogy ismételt ily esetre az összeférhetlenségi bizottsághoz utasítja Csátárt. Csátár: Hát olyan embernek a szavára hallgassunk, a ki egy szivarért egy választást megsemmisített? (Kiáltások: Ki vele! Ki Csátárral! Óriási zaj és láрма.) Ezután Horváth Gyula befejezte beszédét, elmondva, hogy a parlamenti harcznál maradjon a jó modornál az ellenzék, különben nem ér ozt. Most Polónyi Géza személyes kérdésben szót kérve, az ellenzék nevében visszautasítja a szemrehányásokat. A jobboldal nem akarja hallgatni Polónyt, az ellenzék pedig követeli a szót. Az elnök megjegyzi, hogy Polónyi nem támadtatott meg. Polónyi beszélni kíván. Most ismét óriási zaj keletkezett, melyben az elnök szava nem volt hallható. Polónyi, hivatkozva praecedens esetekre, szavazást kér. Szavazás által elhatározottat, hogy nem hallgatják meg a szónokot. Elnök kinyilatkoztatja, hogy a többség nem lévén nagy, a szónok meghallgatható. Polónyi, megköszönve az elnök előzékenységet, a szótól önként eláll. Ez után Apponyi Albert gróf beszélt.

A márcz. 4-ki ülésen a napirend felvétele előtt Péchy Tamás elnök melegen emlékezett meg a városnap elhalt Jeszenszky Sándor képviselőről. A napirend felvételén, Fabinyi Teofil benyújtotta a bíróságok rendezéséről szóló törvényjavaslatot. Ezután gr. Csáky Albin kijelentette, hogy nincs tudomása oly közoktatásiügyi miniszteri rendeletről, mely — a híresztelések szerint — az önképző-körökre nézve megszorításokat tartalmazna. Folytatott ezután a véderőről szóló törvényjavaslat 24. §-ának tárgyalása. Ziskay a javaslat mellett, Helfy ellene szolt.

— Mi kell fiacskám? — kérde anyja könnyektől elfojtott hangon.

— Anyácskám! Az Istenke igazi hegedűt fog nekem adni az égben.

— Igen, gyermekem, igen! — válaszolt az anyja; többit nem tudott szólni, mert elfásult kebléből egyszerre előtört az ott összegyűlt fájdalom, csak annyit sohajtott: „Oh Jézusom! Jézusom!” Azzal leborult a földre, sirt mint az örült, vagy mint oly ember, kinek legdrágább kincsét ragadja el a halál ...

El is ragadta. Midőn újra felemelkedett és ránézett a gyermekre, a kis muzsikusszemei nyitva voltak, de nem mozdultak, arca komoly, merev volt. A napsugár eltűnt ...

Nyugodj! békeben, Jankó!

Másnap az uraság visszatért a kastélyba, eljött a kisasszony is, a fiatal ur is, ki udvarlója volt. A lovag így szolt:

— Quel beau pays que l'Italie.

— És a nép mily művészekből áll! On est heureux de chercher là-bas des talents et de les protéger ... — tevé hozzá a kisasszony.

Jankó sirja felett a füvek siráncoktak ...

— Anyácskám ...

Utána Fejérváry báró kifejtette, Apponyi minapi beszédére reflektálva, hogy a nyelvkérdés a felségjogok közé tartozik. A tisztí vizsgára vonatkozólag kijelenti, hogy a tisztí kinevezés függ a kifogástalan erkölcsi magaviselettől s bizonyos évi jövedelem — 600 frt — kimutatásától. Helfy beszédére kijelenti, hogy a hadsereg szolgálati nyelve csakis a német lehet. Ő maga is jobb szeretné, ha az teljesen magyar lenne, de az adott viszonyokkal számolni kell. Károlyi Gábor gr. és Szalay Imre közbekiáltókat az elnök rendre utasította. A miniszter végül intette az ifjúságot, hogy ne hallgassanak az ellenzéki szíriénhangokra. Ezután Asbóth beszélt a javaslat mellett.

SZEMLE.

Macskazenét rendezett néhány tünnetű vasárnap a fővárosban Münnich Aurél, Matlekovics és Busbach háza előtt. A rendőrség a tömeget szétaszaltotta. Este tíz órákor már nyugalom volt.

Bécsből írják: Az utóbbi napokban a külügy-miniszteriumban egyezséget kötöttek Olaszországgal a szerencsétlenül járt tengerészek kölcsönös segélyezésére. Az egyezséget legközelebb a magyar és az osztrák képviselőházak elé terjesztik és jóváhagyását fogják kérni.

Az osztrák fegyvergyárral folytatott berlini tárgyalások — mint Bécsből jelentik — eredményre vezettek, s már megkötötték a szerződést huszonöt ezer ismétlő-fegyver szállítására. A tárgyalások folyamán kitűnt, hogy a fegyverek nem a német birodalom, hanem valamelyik tengerentuli ország számára készítenők. Az ismétlő-fegyver modellje is olyan, minőt európai államban nem használnak.

A válság Romániában megszűntnek tekintetű, miután bizonyos, hogy ama miniszterek között, kik a kabinetből ki akartak lépni, és miniszter-társaik között megállapodás jött létre. A válság keletkezésének okát azokra a körökre hárítják, melyek eddig barátságos indulattal viseltettek Catargiu iránt.

A román képviselőház március 2-ki ülésén vették tárgyalás alá ama törvényjavaslatot, mely szerint az állam tulajdonát képező földbirtokok parasztnak eladatnak. A képviselőház kimondta a sürgősséget Lakovary indítványára nézve, mely takarékpénztárak szemponthoz a londoni, brüsszeli, római és athéni román követségek eltérését kívánja. Minthogy Bratiano még eddig nem jelent meg a képviselőházban, mandatumát semmisnek nyilvánították.

Az erdítések ügyében kiküldött bizottság e hó 2-án meghallgatta a hadügyminiszter által adott fölvilágosításokat és tudomásul vette a honvédelmi bizottság által kidolgozott memorandumot, mely kimutatja az erdítések szükségességét. A memorandum szerint a már kiadott 3 millió frankon kívül még 70 millió frankra volna szükség, hogy a Bukarestet, Galacot és Foksanit felelő védelmi rendszer tökéletesítéséért. A hadügy-miniszter a hiteljavaslat benyújtása előtt a képviselőházban zárt ülésben fogja megadni a felvilágosításokat.

Crispi visszalépése élénken foglalkoztatja a nemzetországi irányadó köröket, mert ezek, valamint általában mindenki, őt tekintették Olaszországnak a hármas szövetséghez való ragaszkodása legfőbb támaszának. A N. A. Z. nagy elismeréssel nyilatkozik Crispiről, ki — úgy mond — nem régiben egy ügyesen választott pillanatban fölvetvén a bizalmi kérdést, az ellenzék fölött állónak bizonyította magát. Kétségtelen, hogy a király továbbra sem vonja meg tőle bizalmát. Azokra a Franciaország iránti barátságos nyilatkozatokra, a melyeket Crispi nem régiben a New-York Herald levelezője előtt tett, a N. A. Z. megjegyzi, hogy Crispi politikája amaz ország jóllétének előmozdítására irányul, a melyet képvisel. — Hogy ismét Crispi lesz a miniszterelnök, azt kétségtelennek tartják, valamint azt is, hogy Olaszország külpolitikája semmiben sem fog változni.

Vidékek.

Bereczk, 1889. február 26.

Alábbi soraimnak, melyek közügyet illelnek s minden tanügyet szerető embert érdekelnek, méltóztassék becses lapjában helyet adni. Hosszadalmas nem lesznek, csupán a tárgy keretében tartozó dolgokról szeretnék röviden referálni.

Folyó hó 23-án tartatott meg Bereczkben a helybeli róm. kath. iskola-alap javára rendezett táncszertély, mely nagyon szépen sikerült. A szép

rend és fesztelén jó kedv dícséretére válik a rendezőknek, kik semmi időt és áldozatot nem kíméltek, csakhogy a táncszertély magasztos céljához méltóan mentől jobban sikerüljön. A nagy számmal összejötték kivilágos viradtilg mulattak s néhány élvezetes órának el nem mosódó emléket vitték magukkal. Mintha csak előre látható lett volna a dolog vége, hogy t. i. szépen fog sikerülni az estély. A majdnem teljes számban megjelent helybelieken kívül Kézdi-Vásárhelyről, Nyujtóról és Sósmezőről is szép számban vettek részt, kik azonkívül, hogy a hangulat szikrázó elevenségét kiválóan emelték, meggyőzték arról, hogy a közérdekért áldozni tudnak. Összes bevétel 64 frt 90 kr, melyből a költségek fedezésére kiadott összeget levonva, maradt tiszta jövedelem 27 frt 32 kr.

Felülfizettek: mélt. és főt. Bálint László főesperes plebánus 50 kr, Fejér Sándor, Vallachi Károly, Kovács Antal, Sztencsik János, Fejér Károly, Solyom Géza 1—1 frt, Fejér Kálmán 2 frt, Kádár István 1 frt 50 kr, László József 60 kr, Tamás Dávid, Rápolthy László, Gocsman György, Juonu Rentia, Kovács László, Mike György, Nemes János, Szabó Mózesné, Csizsár Pálné, Ujfalussy Mihály, Szigethy István, Czibalmann Ferencz 50—50 kr, Dimián Spiridon 40 kr, Szöcs Mihály, Jancsó Károly, Mihály Adám, Holbach Eduárd, Farkas József, Veress János, Frenkó Mária 20—20 kr, Vilikó János, Jakabos Ignác, György Géza, Nagy Dénes, Péter Mózes, Deák Albert, Tamás Ferencz, Puskári Aron, Jakabos Gyula 10—10 kr.

Végül, midőn hálás elismerést és köszönetet mondok a nemes szívű tanügybarátoknak, főmelyem a buzgó rendezőket is, Borbáth János és Kónya Mihály urakat, kik a nemes cél érdekében minden lehetőt megtettek. Az elismerés hangja mellett úgy a rendezők, mint a kedves vendégeknek szolgáljon jutalmul az a tudat, hogy a jó tett önmagában birja a legszebb dícséretet.

Egy néplánító.

Különfélék.

— A háromszéki vasutvonal közigazgatási bejárása mult kedden ért véget. A miniszterium és megye által kiküldött vegyes bizottság következő tagokból állt: Gyöngyösy János miniszteri oszt. tanácsos, elnök, Horváth Lajos államvasuti főfelügyelő, Langer Bódog államvasuti főfelügyelő, Makrai József államvasuti felügyelő, Dobieczy Sándor miniszteri főmérnök, pávai Vajna Béla törzskari százados, Horvitz Sámuel vállalkozó; a megyei közigazgatási hatóság részéről: báró Apor Gábor alispán, Ujvárosy József és Nagy Károly földbirtokosok. A bizottság Kézdi-Vásárhely város részéről a lehető legszívélyesebb fogadtatásban részesült; a legelőkelőbb kézdívásárhelyi polgároknál lettek elszállásolva. Hétfőn és kedden folytak le a községekkel a tárgyalások; meg lett állapítva, hogy a kézdívásárhelyi induló-ház a szentkatolnai utca végében fog felállíttatni. A tárgyalások általában nagy érdeklődéssel, de egész csendben folytak le. Hétfőn este Kézdi-Vásárhely városa a bizottság tiszteltelése bankettet rendezett a Cserey-vendéglőben, melyen mintegy 40-en vettek részt. Első toasztot Bartók Károly polgármester mondotta a királyra és királynéra, melyet a közönség felállva hallgatott végig. Ezután Dobay János a bizottságot s első sorban annak elnökét Gyöngyösi János oszt. tanácsost, Gyöngyösi János Kézdi-Vásárhely városát, Kovács István ev. ref. lelkész br. Apor Gábor alispánt, br. Apor Gábor a kézdívásárhelyi hölgyeket s első sorban a legelsőt, e város diszpolgárnőjét, br. Szentkereszt Stephaniát, Kovács Dániel városi pénztárnok hatolykai Potsa József főispánt, Dobay János Horváth Lajos államvasuti főfelügyelőt éltették, mig Horváth Lajos a vasut által összekapcsolandó két székelly város, Kézdi-Vásárhely és Sepsi-Szentgyörgy felvirágzásáért üritett poharat; Molnár Józsiás a háromszéki vasutat üdvözli. A kedélyes bankett, melyet jó cigányzene fűszerezett, 11 órákor ért véget. Másnap, azaz kedden, a bizottság befejezven működését, bucsut mondott városunknak. O.

— A kézdívásárhelyi kereskedő-ifjúság bálja folyó hó 2-án folyt le középszerű sikerrel. Az az erős nyomás, mely az országos gyász miatt az egész társadalomra nehezedik, sehol sem volt oly élénken érezhető, mint báljainkon. Hiában dolgoztak a rendező bizottságok nagy apparattussal, nagy szorgalommal, minden fáradozás hiában valónak bizonyult; a közönségbe jó kedvet önteni nem

lehetett s így a mi mulatságaink csak felsikert értek el. Igen sajnáljuk, hogy kereskedő-ifjaink derék, jóra való társulata sem tudott több eredményt elérni, mint többi kultur és humán egyesületeink, de szolgáljon vigasztalásukra, hogy ennek oka nem a közönség részvétlenségében, hanem egyszerűen az adott körülményekben keresendő. Egyébiránt meg kell jegyeznünk, hogy a kereskedő-ifjak bálja kedélyesség szempontjából semmi kívánni valót nem hagyott fenn. A közép-számu közönség reggelig a legjobb kedvvel mulatott.

— A háromszékmegyei tisztviselők bálja folyó hó 2-án folyt le Sepsi-Szentgyörgyön a városához dísztermében. A bál — régi jó hírnevéhez méltóan — most is fényesen sikerült. A nem nagy, de válogatott közönség reggel négy órákor távozott a táncsteremből kedves emlékekkel. A négyeseket 25—30 pár táncoltat.

— A gyergyószentmiklósi kaszinó-bál Lázár Menyhért elnöke alatt folyó hó 3-án (hushagyó vasárnap) tartatott meg. Daczára annak, hogy az egész hosszú farsangon csak egy bál volt, igen kevesen vettek részt benne. Különösen hölgyekben volt hiány. Az első négyest 18 pár táncoltat. A megjelent asszonyok és leányok névsorát egészben adjuk: özv. Fejér Jánosné urnő kedves két leányával Véri és Róza kisasszonyokkal, Tiltscher Edéné urnő a szép Iza kisasszony leányával, Merza Kristófné, ifj. Vákár Istvánné, Hochsild Lajosné, Bogdán Istvánné, Kopacz Lukácsné, Csiky Kálmáné, Lázár Menyhértné, Jakab Józsefné, Kopacz Antalné, Jakab Benjámné, Vákár Ferenczné és Hoppé Lipótné urnők, Medgyesy Vilma, Görög Rebi és Czárán Berta urhölgyek. A táncnak 3 órákor volt vége. K.

— Általi nyerstermények behozatala. A brassói kereskedelmi és iparkamara egy beadványára a nagyméltóságú földmivelés, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium a nevezett kamarát értesítette, hogy ez idő szerint csak az Oroszországból származó és behozatalból vagy átvitelből ki nem zárt állati nyerstermények bebecsátásához szükséges külön engedély. — E szerint tehát ez idő szerint Bulgáriából és Romániából eredő állati nyerstermények az 1888. évi VII. törvényozikk 41. §-ában foglalt feltételek mellett, Szerbiából pedig állati nyerstermények az idézett törvény végrehajtására kibocsátott rendelet 1-ső §-ának második bekezdése értelmében szabadon hozhatók be.

— Köszönetnyilvánítás. A gyergyószentmiklósi polgári olvasó-kör által folyó évi január hó 26-án megtartott táncmulatság alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Laurency János 1 frt 20 kr, Lázár Menyhért, Dr. Fejér Dávid, Nagy Tamás, Giacomuzzi Baptist, özv. Balázs Mihályné, ifj. Vákár István, Lázár Zakariás, Kopacz Lukács, Urmanczy Vertán, Czifra János, Kopacz Antal, Szacsavay Imre, Havas Jakab és ifj. Drótos János 1—1 frt; összesen 15 frt 20 kr. Mely adományukért fogadják mindnyájan a polgári olvasó-kör nevében leghálásabb köszönetünket. Gy.-Szentmiklós, 1889. február 24. A rendező bizottság nevében: Kritsa Kourád, jegyző.

— A „Technologiai Lapok“ című műszaki és ipari szak-folyóirat — szerkeszti és kiadja Taborsky Ottó, a m. kir. technologiai iparmúzeum igazgatója — 4-ik száma a következő tartalommal jelent meg: A motorok megválasztása. — Univerzál marógép. — Pánt- és szeglelvastat hajlító gépek. — Az ebédli berendezése. — A Bang- és Ruffin-féle új szeszfinomító eljárás. — Apró közlemények. — Iparmúzeumok, műszaki és ipari szakoktatás. — Műszaki és ipari szemle. — Körmányintézkedések. — Iparkiállítások. — Szabadalmi ügyek. — Szakirodalom. — Melegen ajánljuk ezen közhasznú, kitünő folyóiratot az érdekelte iparosok figyelmébe. A kik a korral akarnak haladni, nagy hasznát vehetik.

— Nem mind arany, a mi fénylik. Mindenki ismeri a kereskedésekben előforduló közkedveltségű gyógyfűszappant, fogpasztát, fogport, szárvizet sat. Az ember egyszerűen a legközelebbi üzletbe vagy gyógytárba fordul, kéri a kívánt szappant, szárvizet vagy fogport és meglegszik azzal, a mit kap. A közönség azt hiszi: az egyik olyan, mint a másik, pedig ez a közömbösség a konzerváló orvosi szerak megválasztása körül a legnagyobb vétek önmaga ellen. Egy darab Popp-féle gyógyfűszappan 30 kbra kerül és ez a szappan mégis feltűnően különbözik a többi szappanféléktől. Első sorban nem drága, mert egy darab egy család részére több mint egy hóig elég, és e szappan kitünő gyógytulajdonságai mellett a legfinomabb pipere-szappan. Dr. Popp udvari fogorvos egyéb készítményei, mint Anatherin-szárvize, melynek palackzajtait most tetemesen megnagyobbitotta, fogpasztáját és fogpora oly különlegességek, melyek a számos ártalmas hamisítványok daczára általánosan kedveltetnek s az egész világon el vannak terjedve, és kiváló gyógyhatásuk miatt, melyekkel minden szájb- és fogzaj ellen használatnak, egyedül kipróbált szájkonzerváló

szerekek tekinthetők. Hamisításoktól azonban óvakodni kell és csak Popp-féle készítményeket kell elfogadnunk. E szereket kaphatók Kézdi-Vásárhelytől Kovács F. gyógyszerésznél, Fejér L. fiai és Wertán testvérek kereskedőknél.

200-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Alsó-Csernátón község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Tamács Dávid 50 kr., 25 l. rozsa, 2 l. paszuly. Bodor Géza 1 frt. Bakcsi Boldizsár 10 kr. Ambrus István 8 kr. Rápolty Gáborné, Rápolty Lászlóné 20—20 kr. Szigeti András 2 kr. Makó Dénes 2 kr. Szántó Sámuel félkupa árpa. Ifj. Makó Antal, Varga Ferencz 1—1 lit. rozsa. Makó Mózes félkupa rozsa. Fodor András fél k. árpa. Makó Elek 1 l. árpa. Füzi Miklós fél k. rozsa. Holánda János 10 kr. N. N. 10 kr. N. N. 4 kr. Végh Ferencz 10 kr. Sylvester József 5 kr. Egy valaki 4 kr. István András 5 kr. Sylvester Antal 1 lit. buza. Cseh Dávidné 2 lit. paszuly. Vajda Zsigmondné 2 lit. paszuly, 1 koszoru hagyma. Berki Imre 1 l. árpa. Özy. Végh Ferencz 1 koszoru hagyma. Fekete János 1 kr. Özy. Fekete Dánielné 1 lit. árpa. Ifj. Sylvester Sándor 1 l. rozsa. Bartha Pál 1 l. paszuly. István Albert 2 lit. rozsa. Fekete István 1 liter paszuly. Kádár József 9 kr. Kelemen István 3 liter buza, 8 liter paszuly. Cseh István 4 kr. Timár András id. 9 kr. Cseh József 4 kr. Jáni János, id. Dézsi Ferencz, Kovács Ferencz 1—1 l. rozsa. Özy. Kovács Károlyné 2 s fél liter árpa. Fekete András 4 liter buza. Fekete Károly 1 liter paszuly. Végh Károly 4 liter rozsa, 2 l. paszuly. Végh Ignác 20 kr. Timár Ignác 2 liter rozsa, 1 lit. borsó. Váncsa György 1 liter árpa. Id. Kádár Ferencz, Nagy József, Csiki János 1—1 lit. paszuly. Czell József 4, Timár Miklós, Szotyori Mihály, Kiss János, ifj. Pótsa József, Márk Lajos, Incze Lajosné 1—1, Csiki Miklós, Farkas Ferencz, Csiki Lázár, Pethő József 2—2 liter rozsa. Timár László 10 kr. Márk Dávid 6 kr., 2 liter buza. Cseh Ignác 4 kr. Szilveszter Péter, Cseh Pál, Jáni József 20—20 kr. Kovács Sámuel 2 liter árpa. Konnait Miklós 1 liter buza. Mátyás Imre 9 liter rozsa, 1 liter paszuly. Mátyás Albert 6 kr. Bölöni Ignác, Sánta Mihály, Nagy Antalné, Kocsis László, ifj. Kajdó Mózes, Szilveszter Mihály 1—1 l., Miklós Mihályné 8, Borbándi József, Varga András 2—2 liter rozsa. Kis Miklós 1 liter árpa. Szilveszter János 40 kr. Duló Károly 4 kr. Kuzmis János 12 kr. Pap János 21 kr. Ifj. Szabó János 5 kr. László Péter 2 liter paszuly. Balogh József, Horváth Róza 1—1 liter törökbuza. Bernáld János 4 liter paszuly. Luka József, Vajda György, Bokor István, Lőrincz József, Csiki István, Porcsolt András, Bondás Mihály, Bulárka András 1—1 liter, Jáni Ignác 2 liter rozsa. Kis József 1 kr. Sánta István 4 kr. Vajda Lajosné 10 kr., 10 drb czeller. László Dénes 4 kr. Jancsó József 5 kr., 3 lit. rozsa, 8 l. borsó. Ifj. Sánta Ferencz 2 kr. Rápolty Mihályné 10 kr. Fazakas András 2 kr. Csiki József 8, Cseh Károly 1 liter paszuly. Opra György, Porcsolt András 1—1 liter törökbuza. Balogh Dénes 2 liter árpa, 1 liter paszuly. Kis Domokos, Balogh Izra 1—1 liter buza. Balogh István, Koltza András 1—1 liter rozsa.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 4.

Br. Szentkereszt Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 2972—1888.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A helybeli kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Tekerőpatak község végrehajthatónak Benedek Ferenczné végrehajtást szenvedő elleni 236 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő, a tekerőpataki 181. tjkvben 1. 3., 7—13., 15., 16., 18., 21., 22., 24., 28—31. r. számokra egészen 340 frt kikiáltási árban, úgy a 180. tjkvben A + 1. r. sz.-ból adóst illető 1/3-ad részre az árverést 386 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 1-ső napján d. e. 9 órakor Tekerőpatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi XL. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi november hó 6-ik napján.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

Sz. 2944—1888.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy gyergyóditrói Molnár József végrehajthatónak ditróhodosi Tompa György és társai végrehajtást szenvedők elleni 115 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Gyergyó-Ditró község határán fekvő, a gyergyóditrói 918-ik számú telekjegyzőkönyvben A + 1-től 4, 6-tól 30. rendszámok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 813 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 8-ik napján délelőtti 8 órakor Gyergyó-Ditró község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi november hó 7-ik napján.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

Sz. 2945—1888.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy gyergyódtölgyesi Strull Márku végrehajthatónak gyergyótekerőpataki Benedek András végrehajtást szenvedő elleni 130 frt 43 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő Gyergyó-Tekerőpatak községben fekvő, a gyergyótekerőpataki 348. számú telekkönyvi jegyzőkönyvben A + 1—3., 5., 7., 8., 10—16., 18—22., 26., 33., 35—38., 40. és 45. rendszámokra; úgy a 138. számú tjkvben 1. rendszám, és a 830. sz. tkvi jkvben 1—3. rendszámok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 1309 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy

a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 25-ik napján délelőtti 8 órakor Gyergyó-Tekerőpatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi november hó 7-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3255—1888.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Kapdebő Gergely végrehajthatónak Kovács András végrehajtást szenvedő elleni 287 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő és a ditrói 785. tjkvben foglalt ingatlanokra az árverést 483 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 30-ik napján délelőtti 8 órakor Ditró község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi december hó 30-ik napján.

A királyi járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvay Imre,
kir. aljárásbíró.

Borszéki savanyúvizek főraktára. Egy üveg víz ára 7 kr.

ÜZLETHELYISÉG-VÁLTOZÁS.

Alólírottak tiszteletteljesen hozzuk tudomára a n. é. helyi és vidéki közönségnek, miszerint hét év óta fennálló üzletünket az u. n. „Veres ház”-ból Szabó Mózes urnak a piac tulsó felén levő, eddig NOVÁK S.-féle üzlet-helyiségbe tettük át, hol

újonnan berendezett és bővített raktárunkban

kaphatók: creton, gyolcs, sifon, gyapjuszövet, szörkermék, továbbá férfi-ingek és kalapok nagy választékban, kötőpamutok gyári raktára (olcsó forrás), berlini hárások árnyalatban, kezdett munkák, canava, arany és ezüst fonalak, himzések, gyöngyök, szóval minden, a disz munkákhoz tartozó kellékek csinos választékban, végül hangszerek és azokhoz tartozó apróságok stb. stb.

Valamint eddig, úgy ezután is közös igyekezettel fogunk oda hatni, hogy a t. közönség tapasztalt becses bizalmát kiérdemeljük, pontos és szolid kiszolgáltatást biztosítván. Magunkat szíves pártfogásukba ajánlv, vagyunk a n. é. helyi és vidéki közönségnek

Kézdi-Vásárhelytől, 1889. február havában

kész szolgálai:

Dávid Gyula és társa.

Borszéki savanyúvizek főraktára. Egy üveg víz ára 7 kr.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.